

(címer)

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.III.30.136/2018/6. szám

A Szegedi Ítéltábla az **felszámoló cég neve (felszámoló cég címe)** felszámoló által meghatalmazott **ügyvédi iroda neve** (ügyintéző ügyvéd: **ügyvéd neve, címe.**) által képviselt **felperes neve, címe** szám alatti székhelyű felperesnek, – **jogi képviselő neve** ügyvéd (**jogi képviselő címe**) által képviselt **alperes neve, címe** alatti székhelyű alperes ellen tartozás megfizetése iránt indult perében a Gyulai Törvényszék 2018. április 3. napján kelt 14.G.20.262/2017/25. számú ítéletével szemben a felperes által 26. sorszám alatt, az alperes által 27. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott fellebbezési eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben és akként változtatja meg**, hogy a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

Az alperes le nem rótt illeték megfizetésére kötelezését mellőzi.

A felperes által fizetendő elsőfokú le nem rótt eljárási illetéket 1.500.000,- (Egymillió-ötszázezer) forintra felemeli.

A felperes által alperes részére megfizetendő elsőfokú perköltséget 1.000.000,- (Egymillió) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 2.931.318,- (Kettőmillió-kilencszázharmincegyezer-háromszáztizennyolc) forint le nem rótt másodfokú eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 400.000,- (Négyszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A peres felek 2013 elejétől gazdasági kapcsolatban álltak. A felek között 2013. március 18-án létrejött termékgyártási szerződés keretében a felperes által beszerzett alapanyagokból az alperes késztermékeket készített a felperes írásos utasításai alapján a **(település 2 neve)-i** gyáregységében. Az alperest heti elszámolási kötelezettség terhelte a felperes által beszerzett anyagok mennyiségi felhasználásáról. Az anyagok beszerzéséről a felperes volt köteles gondoskodni, míg az alperes

bérgyártási díjra volt jogosult. A szerződés 5. pontja rendelkezett arról, hogy az alperes a felperes előzetes jóváhagyása alapján jogosult volt a saját tulajdonát képező alapanyagok felhasználására, és azok felperes részére történő leszámlázására. A 9. pont szerint a feldolgozandó, illetve legyártandó termékek, valamint a legyártott termékeknek az alperes telephelyéről történő ki- és elszállítása a felperes fuvarszökeivel történt. A szerződés IV. pontja a fizetési feltételeket akként szabályozta, hogy a felperes által szállítólevélén átadott termékek mennyiségi adatai alapján szállításonként, az alperes által kiállított számla átvételét követő 30 napon belül volt köteles a felperes fizetni. Az alperes számlázásának az alapja az alperes által kiállított, és a felperes vagy megbízottja által igazolt szállítólevél volt.

A peres felek között létrejött 2013. június 24-én megkötött fejlesztési szerződés alapján az alperes a felperes megrendelése alapján húskészítmények fejlesztésére és ipari gyártástechnológiájának kialakítására vállalt kötelezettséget díjazás ellenében.

Az alperes a fenti szerződéses kötelezettségein túlmenően a felperesi alapanyagok megvásárlásával saját termékeket is előállított saját értékesítésre.

A gyakorlatban jellemzően szállítólevéllel érkeztek az alapanyagok, segédanyagok a felperes **(település 1 neve)** BV. Intézetben lévő telephelyéről az alpereshez, a **(település 2 neve)**-i feldolgozó üzembe. A szállítóleveleket a raktáros, vagy más alperesi alkalmazott látta el kézjeggyel. Az anyagokat az alperes bérgyártás keretében dolgozta fel. Ha az alapanyagokat és a segédanyagokat, az alperes a felperes termékéhez használta fel bérgyártás keretében, akkor csak szállítólevél készült. Ha az alperes saját maga részére vásárolt alapanyagokat, segédanyagokat akkor a leszállítását és a szállítólevél aláírását követően a gépjárművezető az mms küldésére alkalmas telefonjával lefényképezte a szállítólevelet, elküldte a felpereshez, ami alapján a felperes kiállította a számlát. Ez volt a kialakult és követendő gyakorlat, bár ez nem mindig így valósult meg. Ez többször gondot okozott a számlázáson is, mert nem mindig volt egyértelmű a szállítólevelek alapján, hogy bérgyártásos alapanyag ment az alpereshez, avagy saját vásárlású, amire számlát kellett kiállítani.

A felek között az A Kft. képviselőjében **(személy 1 neve)** volt az, aki közvetítette a rendeléseket: azokat, melyek bérgyártáshoz szükséges alapanyagok és segédanyagok szállítására vonatkoztak; és azokat is, amelyeket az alperes saját részére vásárolt meg. E mellett a felek részére tanácsadói tevékenységet is végzett. Ennek keretében elkészítette a szükséges alapanyagmérlegeket a termékmozgáshoz: elkészítette a kalkulációt, hogy milyen alapanyagokra és milyen mennyiségben van szükség egy adott termék bérgyártásához és tájékoztatta a nagyfai alapanyaggyárat az alperes részére szállítandó alapanyagokról. Számára is gondot jelentett időnként, hogy az alapanyag szállítás bérgyártásra, vagy alperesi saját felhasználásra vonatkozott-e.

A felperes könyvelője 2014-ben észlelte, hogy vannak olyan szállítólevelek, amelyekhez nem tartoztak számlák. Ezt a könyvelő elektronikus levélben jelezte a vezérigazgató-helyettesnek, megjelölve a szállítólevelek számát. A vezérigazgató-helyettes az elektronikus levelezésük áttekintésekor észlelte, hogy **(személy 1 neve)** korábban küldött egy olyan elektronikus levelet, amelynek melléklete azokat a szállítóleveleket tartalmazta, amelyek mellé nem talált számlát a könyvelő.

(személy 1 neve) 2013. július 12-én az alábbi tartalmú elektronikus levelet küldte a felek munkatársainak:

„Tisztelt Mindenki,

hivatkozva korábbi e-mailemre, az alábbi szállítást kérem leszervezni **(település 2 neve)**-ra a jövő hét elején:

- tokaszalonna: 300 kg bérgyártásra (csécsi és füstölt kenyérszalonna készül belőle)
- fagyasztott csirkemell: 311 kg értékesítésre HF részére
- fagyasztott csirkebőr: 180 kg értékesítésre HF részére
- Fagyasztott apróhús 70%-os: 4 tonna, értékesítésre HF részére... „

A felperes és az alperes közötti alapanyag vásárlásokra vonatkozóan **(személy 1 neve)** 2013. augusztus 1-jén e-mailt küldött a felek képviselőinek csatolva hozzá egy kimutatást az alperes által a felperestől 2013. július 15. és 2013. augusztus 1. napja között vásárolt alapanyagokról feltüntetve az alapanyag nevét, bizonylatszámát, mennyiségét, egységárát és a nettó árat mindösszesen 13.506.660.- forintban.

A felperes felvette a kapcsolatot az alperes szervezeti képviselőjével, de a közelgő mérlegleadási időpontra, és arra is tekintettel, hogy az alperes már auditáltatta a 2013. évi gazdasági évre vonatkozó mérlegét abban maradtak, hogy a későbbiekben térnek vissza erre a problémára. A tulajdonos utasítására 2014 nyarán szállítólevelek alapján a felperes elkészítette a számlákat, de azokat az alperes visszaküldte, mert a teljesítés időpontja nem az volt a számlán, mint amikor a tényleges teljesítés történt.

A felek gazdasági kapcsolatát megelőzően az E Kft. és az alperes között 2012. július 20-án kölcsönszerződés jött létre, melynek keretében az alperes 2012. július 31-án 74.000.000.- forint kölcsönhöz jutott. E kölcsönből az alperes 2012. október hó 12. napján visszafizetett 10.000.000.- forintot.

A B Kft. 2013. március 5. napján az alperessel szemben fennálló 17.674.000.- forint követelését az E Kft-re engedményezte.

A E Kft. az alperessel szemben fennálló – a fenti két szerződésből eredő – 81.674.000.- forintos követelését 2013. március 6. napján a felperesre engedményezte.

Az alperes számlát állított ki a felperes felé SM-.../13. szám alatt 60.905.690,- forintról, melyet a felperes befogadott. Az alperes 2013. június 28-án a felperes felé fennálló 60.905.690.- forint követelését beszámította a felperes felé fennálló tartozásába. Ezt a felperes cégszerű aláírásával igazoltan elfogadta.

Az alperes a C Kft.-vel szemben fennálló 20.768.310.- forintos követelését 2013. június 28. napján a felperesre engedményezte. Az engedményezési szerződést valamennyi érintett fél aláírta.

A felperes és az alperes között 2013. december 17-én szállítási szerződés jött létre, mellyel a felperes eladta az alperesnek a tulajdonát képező Kilia 500L-es vákuum kutter húsipari gépet (a továbbiakban: kutter). A vételár 15.750.000.- forint+áfa (=20.002.500.- forint) volt azzal, hogy fizetés külön megállapodás szerint történt. A felek a 2014. április 25-én kelt okiratukkal megállapodtak abban, hogy rendezettnek tekintik az alperes fenti tartozását a felperes ezen okiratban megjelölt számláinak a bekompenzálásával.

Az alperes 2014. október 14-én egyenlegközlő levelet küldött a felperesnek, melyben a 2013. április 30-tól 2014. szeptember 26-ig terjedő számlaforgalom alapján a felperessel szemben fennálló követelésének összegét 17.823.462.- forintban jelölte meg. E követelésbe beszámította a felperes ZH.... számú 852.551.- forintos, valamint a ZH.... számú 1.513.967.- forintos alperes felé kiállított számláját, s így a felperes felé fennálló követelését 15.456.944.- forintban jelölte meg. Ezt az elszámoló levelet a felperes 2014. október 16-án átvette. A felperes ezt még ezen a napon azzal küldte vissza, hogy azt nem áll módjában elfogadni, mert nem a valós adatokat tartalmazza. Kérte az alperes részére leszállított és leszámlázott tételek feltüntetését is.

Az alperes az egyenlegközlőket 2014. október 20-i levelével, ismételten elküldte a felperesnek azzal, hogy az eltérést okozó dokumentumokat a felperes küldje meg részére.

A felperes az alperesnek címzett 2014. november 12-i levelében hiányolta – egyebek mellett – a kutter számlájának; valamint a **(személy 2 neve)** vezérigazgató-helyettes által, majd **(személy 3 neve)** által személyesen átadott 2013. 07. 15. – 2013. 08. 01. közötti, késve kiszámlázott alapanyag vásárlások számláinak a beállítását.

Az alperes 2014. november 25-i levelében arra hivatkozott, hogy a kutter számláját kompenzációval

rendezték. A 2014. júliusban megküldött számlákat azért nem fogadták be, mert ekkor teljesítés a felperes részéről nem történt, nem szállítottak alapanyagot (egy évvel korábbi szállításukat próbálták meg aktuális szállító nélkül, teljesítés nélkül leszámolni.) Utalt a levél arra is, hogy már 2013 végén jelezte, hogy a leszállított, de le nem számlázott tételeket sürgősen számlázzák le a mielőbbi kompenzációk végrehajtása érdekében, de a felperes nem akart önellenőrzés keretében számlát kibocsátani.

Az alperes és a **D Kft.** között 2014. december 15-én jött létre engedményezési szerződés, melyben az alperes a felperessel szemben fennálló 15.450.000,- forintos követelést engedményezte. Erről a felperest 2014. december 16-án a felperesnek feladott küldeményben értesítette.

A felperes keresetében 36.641.488,- forint tőke és ennek az 1959. évi Ptk. 301/A. § (1)-(3) bekezdése szerinti törvényes késedelmi kamata, valamint 40 eurónak megfelelő behajtási költségátalány megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Állította, hogy az engedményezéssel megszerzett kölcsön követelésből az alperesnek még 20.768.310,- forint összegű tartozása áll fenn. A felperes 2013-ban az alperes részére alapanyag szállítást végzett, melynek ellenértékét 13.506.660,- forint összegben az alperes nem fizette ki. A felperes mindezen túlmenően 852.551,- forint, valamint 1.513.967,- forint összegű számlatartozást is érvényesített.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Állította, hogy a felperes felé nem tartozik, sőt az alperesnek lenne 15.456.944,- forint összegű követelése a felperessel szemben, ha abból 15.450.000,- forintot nem engedményezett volna. Állította, hogy a felperes kölcsönszerződésből eredő engedményezett követelését 60.905.690,- forint beszámításával, illetve a **C Kft.**-vel szembeni alperesi követelés felperesre engedményezésével teljesítette. A termékgyártási szerződés alapján 2013. és 2014-re vonatkozó számlák kölcsönös elszámolását követően a felperesnek 17.823.464,- forint összegű tartozása maradt fenn az alperessel szemben, az alperes ebbe számította be a felperes 852.551,- forint, valamint 1.513.967,- forint összegű számláit. Állította, hogy 2013. július 15-től augusztus 1. napjáig tartó időszakban a felperes alapanyag szállítást nem végzett.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 13.506.660,- forint tőkét és ennek 2017. július 8. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 12.332,- forint behajtási költségátalányt. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 281.645,- forint perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 960.000,- forint le nem rótt eljárási illetéket, míg kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 540.000,- forint le nem rótt eljárási illetéket.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy az **E Kft.** és a felperes között létrejött engedményezési szerződés alapján az alperest terhelte a kölcsönszerződésből eredő tartozás címén 64.000.000,- forint megfizetése a felperes felé. Az **E Kft.** ezen túlmenően vételár címén 17.674.000,- forint alperessel szemben fennálló követelést engedményezett a felperesre. A felperes mindösszesen 81.674.000,- forint követelését az alperes megfizette akként, hogy az alperes a felperesre engedményezte a **C Kft.**-vel szemben fennálló 20.768.310,- forintos követelését, valamint a felek által cégszerűen aláírt 2013. június 28. napján kelt okirat tanúsága szerint az alperes az általa kiállított SM-.../13 számú számlába bekompensálta a felperes felé fennálló 60.905.690,- forintos tartozását.

Az alperes a felperes ZH... számú 852.551,- forintos, valamint a ZH... számú 1.513.967,- forintos számláját befogadta, azt a felperessel szemben fennálló 2013. április 30. napjától 2014. szeptember 26. napjáig terjedő időszaka vonatkozó számlaforgalom alapján fennálló 17.823.462,- forintos

követelésébe beszámította. A felperes az alperes 2014. október 10-i egyenlegközlő levelére a beszámítás kapcsán kifogást nem tett.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperes 20.768.310,- forint, a 852.551,- forint, valamint az 1.513.967,- forint összegű követelését nem találta megalapozottnak.

A felperes vételár jogcímén érvényesített 13.506.660,- forintos kereseti kérelmével kapcsolatban az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy a **(személy 1 neve)** által 2013. július 12. napján feladott e-mail, melyet a felperes és az alperesi vezetők és egyéb munkavállalók is megkaptak, hitelt érdemlően igazolja, hogy a felperesi szállítási szerződésből eredő vételárkövetelés 2013. július 15-i dátumú tételeire a megrendelés megérkezett, míg a **(személy 1 neve)** által 2013. augusztus 2. napján feladott e-mail és annak melléklete, melyet mind a felperes, mind az alperesi vezetők és egyéb munkavállalók megkaptak, igazolja, hogy a megjelölt alapanyagok adásvétel jogcímén kerültek az alpereshez. **(személy 1 neve)** és **(személy 4 neve)** tanúvallomásából megállapította, hogy a felek közötti forgalom **(személy 1 neve)** közvetítésével zajlott, illetve az alperes nem csak bérgyártásra, hanem saját termék előállítására is vásárolt alapanyagokat a felperestől. Az email mellékletét képező táblázatban feltüntetett alapanyagok vásárlását **(személy 1 neve)** tanúvallomása, valamint az a tény igazolja, hogy **(személy 1 neve)** a megrendelést követően csak úgy tudta pontos bizonylatszámokkal és egyéb adatokkal elkészíteni a kimutatást, ha azok a bizonylatok léteztek és azokat megkapta. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az adásvétel megtörténtét támasztja alá a 2014. november 12. napján megküldött egyenlegközlő levélre adott felperesi válaszlevél 2. pontja, valamint az alperes 2014. november 25-i levelének 3. pontja.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság alaposnak találta a felperes 13.506.660,- forintos vételár címén előterjesztett kereseti kérelmét.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezést nyújtott be.

A felperes az ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság a kereset szerint kötelezze az alperest 36.641.488,- forint tőke és járulékai, valamint behajtási költségátalány megfizetésére. A felperes álláspontja szerint az alperes mint engedményező, a felperes mint engedményes és a C Kft., mint kötelezett között 2013. július 28. napján létrejött engedményezési szerződés nem tartalmazza az alperes olyan felpereshez intézett nyilatkozatát, mellyel bejelentette volna, hogy a maga kötelezettségét nem teljesíti, viszont a jogosult vele szemben fennálló azonos értékű egynemű és lejárt tartozását nem követeli. Állította, hogy az alperes beszámítási nyilatkozatot a 852.551,- forint, valamint az 1.513.967,- forintos számlák esetében sem tett.

Az alperes elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását kérte. Az alperes álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy az általa állított szállítások megfelelő minőségben és mennyiségben megtörténtek, illetőleg hogy azt az alperes átvette. A szállítólevelek és számlák hiányában a becsatolt e-mailváltások nem bizonyítják az alapanyag tényleges leszállításának, az alperes részére történő átadásának tényét. Az alperes a 2014 júliusában megküldött számlákat azért nem fogadta be, mert ekkor teljesítés a felperes részéről nem volt. **(személy 1 neve)** által készített és 2013. augusztus 1. napján megküldött kimutatást a felek nem vették tudomásul és irányadónak sem tekintették, mert ha így lett volna, a felperes számlát állított volna ki róla.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a felperes fellebbezését tévesnek, megalapozatlannak, iratellenesnek minősítette. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a 20.768.310,- forintos tétel kapcsán az ítélezési gyakorlatnak megfelelően vette figyelembe az alperes által alkalmazott engedményezéseket, beszámítást, kompenzációkat.

A felperes fellebbezése alaptalan, az alperes fellebbezése **alapos**.

A felperes valóságos tárgyi keresethalmazatban több pénzfizetésre irányuló kereseti kérelmet terjesztett elő.

Első kereseti kérelmében a felperes kölcsönszerződésből eredő igényt érvényesített, mely kereseti kérelmet elutasító rendelkezéssel szemben a felperes fellebbezéssel élt. A perben nem volt vitás, hogy a felperesnek 2013. március 6. napján 81.674.000,- forint összegű engedményezés útján megszerzett követelése állt fenn az alperessel szemben. A felperes elismerte, hogy a tartozásból az alperes által kiállított és a felperes által befogadott SE-.../13. számú számla alapján az alperes 2013. június 28. napján beszámított 60.905.690,- forintot. A Ptk. 296. § (2) bekezdése szerint, a beszámítás erejéig a kötelezettségek megszűnnek. A perben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a beszámítási összegben felül a fennmaradó 20.768.310,- forintot is teljesítette. Az alperes állította, hogy a teljesítés azzal történt, hogy az alperes a 2013. június 28. napján kelt megállapodással a felperesre engedményezte a C Kft-vel szemben fennálló, ugyanilyen összegű követelését. Az alperes tehát hivatkozása szerint a pénztartozását pénzbeli követelés átruházásával, nem pedig a felperes által hivatkozott beszámítással teljesítette. Helytálló az alperes hivatkozása, hogy beszámítással azért nem teljesíthette tartozását, mert a Ptk. 296. § (1) bekezdése szerint a kötelezett a jogosulttal szemben fennálló egynemű és lejárt követelését számíthatja be a jogosulthoz címzett nyilatkozattal, fennálló tartozásába.

A felek előadása szerint az alperesnek ezen időpontban a felperessel szemben fennálló követelése 60.905.690,- forint volt, így csak ezen összegre vonatkozhatott a beszámítás.

A fennmaradó összeg kiegyenlítésének igazolására csatolásra került a 2013. június 28-án, azaz a beszámítással egy napon kelt engedményezési okirat, mellyel az alperes felperesre engedményezte követelését.

Az elszámolás módjáról az alperes a 2013. június 28. napján kelt elszámolással a felperest tájékoztatta, amit a felperes 2013. július 3. napján kelt cégszerűen aláírt, kifejezett nyilatkozatával el is fogadott. Nincs akadálya annak, hogy a tartozás teljesítésére oly módon kerüljön sor, hogy a tartozás fejében a kötelezett a harmadik személlyel szemben fennálló követelését a jogosultra engedményezi, amennyiben a felek ebben állapodnak meg. A felperes az alperes harmadik személlyel szemben fennálló – az alperesi tartozással egyező összegű – követelését megszerezte. Ezzel a felperes teljes, 81.674.000,- forint összegű kölcsön követelése kiegyenlítésre került. Ezért a felperes 20.768.310,- forint összegű kereseti követelése megalapozatlan, azt az elsőfokú bíróság helyesen utasította el.

A felperes további kereseti kérelmében állította, hogy 2013. július 15. és augusztus 1. között adásvétel jogcímén alapanyagokat szállított az alperesnek, melynek ellenértékeként 13.506.660,- forint összegű vételár követelést érvényesített, mely kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság alaposnak ítélte. Az alperes érdemi ellenkérelmében, és fellebbezésében is vitatta, hogy részére 2013 nyarán a felperes által állított alapanyagok leszállításra kerültek.

A felszámolás alatt álló felperes nem tudta csatolni állításának igazolására sem eredetben, sem másolatban az átvételre vonatkozó szállítóleveleket, és 2013-ra vonatkozó számlákat. A peres eljárás során megkeresett NAV **(régio neve)**-i Bűnügyi Igazgatósága bejelentette, a .../2016.bü. számú ügyben a felszámolónál lévő iratok lefoglalásra kerültek, annak 18 kötetnyi iratanyagában a perben felperes által hivatkozott számlák, szállítólevelek, egyéb bizonylatok nem találhatók. A felperes álláspontját **(személy 1 neve)** 2013. július 12. napján kelt e-mailjére, mint megrendelésre (11. srsz. beadvány melléklete), illetve ugyancsak **(személy 1 neve)** által 2013. augusztus 1. napján írt e-mail mellékletére (keresetlevél melléklete) alapította. Ez a melléklet megjelölése szerint

tartalmazza az adott időszakban az alperes által a felperestől „vásárolt alapanyagok” megnevezését, mennyiségét, egységárát és nettó árát, valamint a bizonylatok számát.

(személy 2 neve) és **(személy 4 neve)** tanúk (8. srsz. jkv.) vallomása alapján a kialakult gyakorlat szerint **(személy 1 neve)** az A Kft. alkalmazottjaként a felek közötti bérgyártási szerződéshez kapcsolódóan figyelemmel kísérte a késztermékekhez szükséges alapanyag-szükségletet, és azt a felperes nagyfai alapanyag gyárában meg is rendelte. Előfordult, hogy az alperes saját készítésű és értékesítésű termékek gyártásához rendelt alapanyagot a felperestől. Amennyiben bérgyártásra szerezték be az alapanyagot, ezt a körülményt a szállítólevélen feltüntették, ha azonban adásvétel történt, a leszállított alapanyagról az aláírt szállítólevelet a gépjárművezető lefényképezte, és azt MMS formájában továbbította a felperes részére a számla kiállítása érdekében.

Az alperes tehát **(személy 1 neve)**on keresztül akár a bérgyártáshoz, akár a saját értékesítésre szánt termékek gyártásához szükséges alapanyagok beszerzésére is megrendelést adhatott a felperesnek.

A 2013. július 12-i e-mail szerint egy tételt (tokaszalonna) bérgyártásra, míg három tételt (fagyasztott csirkemell, csirkebőr, apró hús) értékesítésre rendelt az alperes részére **(személy 1 neve)**. Az értékesítésre rendelt három tétel megegyezik a 2013. augusztus 1. napján kelt e-mail mellékletét képező táblázat első három tételével. A további tételekhez kapcsolódóan megrendelés sem áll rendelkezésre.

A perben tanúként meghallgatott **(személy 1 neve)** előadta (6. srsz. jkv. 6. old.), hogy 2013. augusztusban létezett egy levélváltás, melyben feltüntette, mik voltak azok az alapanyagok, melyeket az alperes felperestől vásárolt. Ehhez egy feljegyzés is kellett volna. Később érkezett egy számla a felperestől, melyet maga a tanú nem teljesíthetőnek minősített.

A perben a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes részére 2013. július 15. és augusztus 1. között 13.506.660,- forint összegben az alapanyagokat leszállította, és a szállítás nem a felek közötti termékgyártási szerződéshez kapcsolódott, hanem az alperes saját gyártású, saját értékesítésű termékek előállításához vásárolta azokat.

A felperes professzionális, üzleti tevékenységgel foglalkozó gazdálkodó szervezet, melyre a 2000. évi C. tv., Számviteli törvény rendelkezései vonatkoznak, és amelynek jogszabályi kötelezettsége, hogy a megkötött szerződéseinek alapján, az azok teljesítéséhez kapcsolódó bizonylatokat, dokumentációkat, így a megrendeléseket, szállítóleveleket, számlákat kiállítsa (Sztv. 165. §), megőrizze (Sztv. 169. §), és könyvelésében nyilvántartsa (Sztv. 12. §). Ilyen okirati bizonyítékokkal a felperes nem rendelkezett.

Megállapítható tehát, hogy a felperesi gazdálkodó szervezet teljes gazdálkodását bemutatni, és igazolni köteles könyvelése, könyvviteli nyilvántartása nem támasztja alá a felperes állítását, abban az adásvételre vonatkozó 2013. évi számlák, de még az alapanyagok átadását igazoló bizonylatok, szállítólevelek sem álltak rendelkezésre. A felperes könyvelése az adásvételt nem bizonyította.

A felperes a saját könyvelésében, és könyvelési bizonylatain túl, más módon, egyéb okirattal, vagy tanúbizonyítással is bizonyította volna állítását.

A felperes által becsatolt e-mailek, valamint a meghallgatott tanúk vallomása azonban nem támasztja alá kétséget kizáróan azt a felperesi állítást, hogy az alperes az adott időszakban a felperes által megjelölt termékeket adásvétel jogcímén kívánta megszerezni, e tekintetben a felperes felé megrendelését leadta, a felperes a megrendelések alapján az alapanyagokat leszállította, és azt az alperes is átvette. **(személy 1 neve)** által leadott megrendelés a felperes által hivatkozott alapanyagnak csak egy részére vonatkozott, de azt nem bizonyítja, hogy az a felperes által leszállításra is került.

Ha történt volna szállítás, és az arról kiállított szállítólevelet csatolta volna felperes, még az sem igazolná, önmagában felek közötti többi szerződésre figyelemmel, hogy az adásvétel alapján került átadásra. Erre utalt **(személy 1 neve)** is tanúmeghallgatása során. Az alperes ugyan 2014. november 25-i levelében emlékeztette a felperest, hogy a korábban kérte a leszállított, de le nem számlázott tételek utólagos számlázását a mielőbbi kompenzáció érdekében, azonban ez az alperesi nyilatkozat

miután sem a jogcímet, sem az összecszerűséget nem tartalmazza, alperesi tartozás elismerésnek (Ptk. 242. §) nem minősül.

A felperes tehát a 13.506.660,- forintos kereseti követelésének sem a jogalapját, sem az összecszerűségét nem bizonyította, ezért kereseti követelése ezen részében nem alapos, ekörben az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével hozta meg döntését (Pp. 206. § (1) bekezdés), ezért azt az ítéltábla megváltoztatta, és a keresetet ezen részében is elutasította.

A felperes harmadik kereseti kérelmében 852.551,- forint és 1.513.967,- forint megfizetésére kérte kötelezni alperest, mely kereseti kérelmet elutasító ítéleti rendelkezéssel szemben felperes fellebbezéssel élt.

A felperesnek nem vitatottan a ZH.../2014. és a ZH.../2014. számú számlákba foglalt 852.551,- forint és 1.513.967,- forint összegű követelése állt fenn az alperessel szemben. Az alperes 2014. október 10. napjára elkészítette a 2013. és 2014. évi, a felek egymás felé fennálló az alperes nyilvántartásában szereplő számlatartozások egyenlegét. Ebben az alperes a felperessel szemben fennálló követelését 17.823.462,- forintban mutatta ki. E követelésbe beszámította a két számlatartozást, így az alperes követelése 15.456.944,- forintra csökkent. A felperes az alperes által ismételt megküldött egyenlegközlőt annyiban kifogásolta, hogy álláspontja szerint abban bizonyos tételek (a vákuum kutter vételárát 20.002.500,- forint a 2013. július 15-től 2013. augusztus 1. napja közötti késve kiszámlázott alapanyag vásárlások számlái, **(személy 3 neve)** által átadott 2.000.000,- forint, valamint az alperes bérnyújtási tevékenységre vonatkozó 20.000.000,- forintos kötelezettsége) nem szerepelnek. Egyebekben az egyenlegközlő tartalmát nem vitatta, így a számlakövetelése beszámítását sem kifogásolta.

Jelen peres eljárásban megállapítható volt, hogy a vákuum kutter 20.000.000,- forintos vételárát 2014. április 25. napján már elszámolták, a 2013. augusztusi szállítás vételára a korábban kifejtettek szerint felperesi követelésként nem volt érvényesíthető, a bérnyújtásra való kötelezettségvállalás a felek közötti elszámolásba nem számolható el.

A beszámítás címzett jognyilatkozat, annak jogosult általi elfogadására nincs szükség. Az alperesnek pedig volt a beszámítás időpontjában a felperessel szemben követelése, így a két megjelölt számlakövetelést beszámítással teljesíthette, ezért a felperes kereseti kérelme e körben megalapozatlan, azt az elsőfokú bíróság helyesen utasította el.

Az ítéltábla megjegyzi, bár a felperes felszámolás alatt áll, azonban a beszámításra nem a perben, hanem még 2014 októberében, a felperesi gazdálkodó szervezet elleni felszámolási eljárás megindítását megelőzően került sor, mely beszámítással, a beszámított összeg erejéig a felperes követelése megszűnt.

A beszámítás folytán a megszűnt követelés nem tartozik a felszámolási vagyona (BH2012/243.), így ezen beszámításra a Cstv. 36. §-ának rendelkezései nem irányadók.

A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatta meg, hogy a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

A felperes pereszes lett, ezért a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték viselésére a felperes köteles a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján.

A felperes pereszesességére tekintettel az ítéltábla a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a), b) pontja alapján a felperest kötelezte az alperes perrel felmerült költségei, így az alperest képviselő ügyvéd munkadíjának megfizetésére.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, azonban az alperes fellebbezése sikeres volt, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján a felperes

köteles viselni a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, a felperes, valamint alperes fellebbezése folytán felmerült fellebbezési eljárási illetéket.

A peresztes felperes köteles megfizetni a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján az alperes másodfokú eljárás során felmerült költségeit, így az alperest képviselő ügyvéd, az általa kifejtett tevékenységgel arányos munkadíját [32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a), b) pontja, (5) bekezdés, (6) bekezdés].

Szeged, 2018. szeptember 6.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.. Gál Marianna s.k. . Dobler László s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró

A kiadmány hitelül:
Czirokné Horváth Gabriella
tiszttviselő